Yolcu İşletenin Trafik Sigortası

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	06.05.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/632	2026/308	KTK 3, KTK 85/1, KTK 91, TBK 135, ZMSS Genel Şartları A-1 ve A-6

ÖZET

Boşanma sürecindeki eşinin aracını rızası dışında alıp aylarca kullanan ve tek taraflı kazada yolcu olarak yaralanan davacı işleten sayıldı; işleten üçüncü kişi olamayacağından kendi trafik sigortacısından tazminat isteyemez, direnme kararı oy birliğiyle onandı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/yolcu-isleten-kendi-trafik-sigortasi-hgk-2026-308/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/632 E. , 2026/308 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2025/272 E., 2025/470 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 05.06.2024 tarihli ve

2022/1728 Esas, 2024/5750 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki maddi tazminat davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 4. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı ... şirketine Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası ile sigortalı araçta yolcu iken gerçekleşen 06.09.2020 tarihli tek taraflı trafik kazasında yaralandığını ve malul kaldığını, zararın karşılanması için dava açılmadan önce davalıya müracaat edildiğini ancak sonuç alınamadığını, davadan önceki zorunlu arabuluculuk sürecinin de olumsuz sonuçlandığını ileri sürerek fazlaya dair hakları saklı kalmak kaydıyla 5.000,00 TL sürekli işgöremezlik tazminatının işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davadan önce davalıya yapılan müracaatın davacıdan kaynaklı sebeplerle sonuçlandırılamadığını ve bu sebeple dava şartının yerine getirilmediğini, kazaya karışan aracın kendilerine sigortalandığını ancak sorumluluğun sigortalının kusuru ve poliçe limiti ile sınırlı olduğunu, gerçek zararın belirlenmesi gerektiğini, kabul anlamına gelmemek şartıyla davacının sigortalı araçta hatır için taşındığını ve ayrıca müterafik kusurunun bulunduğunu belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 06.09.2021 tarihli ve 2021/325 Esas, 2021/482 Karar sayılı kararıyla; davacının sigortalı aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili hâkimiyet kurduğu, araç maliki ...'ın ise ekonomik yönden araçtan yararlanma olanağının bulunmadığı, davacının işleten sayılması gerektiği, davalı ... şirketinin davacının işleteni olduğu aracın zorunlu trafik sigortacısı olması nedeni ile davacının oluştuğunu ileri sürdüğü maddi zararın tazmini yönünden kendi trafik sigortacısından talepte bulunmasına olanak olmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 24.12.2021 tarihli ve 2021/1492 Esas, 2021/1620 Karar sayılı kararıyla; somut olayda davacının işleten olduğunun kabulü gerektiği, davalı ... şirketinin davacının işleteni olduğu aracın zorunlu trafik sigortacısı olduğu, davacının oluştuğunu ileri sürdüğü maddi zararın tazmini yönünde kendi trafik sigortacısından talepte bulunamayacağından mahkeme kararı

ve gerekçesinin usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;

"...Dava trafik kazasından kaynaklanan sürekli iş göremezlik tazminatı talebinden ibarettir. Davacı ...'un yolcusu olduğu aracın karıştığı tek taraflı kazası sonucu, davacı yaralanarak malul kaldığını iddia etmektedir.

Mahkemece kazaya karışan sigortalı aracın davacının eşinin üzerine kayıtlı olduğu, aracın aslında davacının fiili hakimiyeti altında bulunduğu, aracın sahibi ve işleteni olan, davacının da boşanma sürecinde olduğu dava dışı ...'nin araçtan yararlanma olanağının da olmadığı gerekçeleri ile davacının işleten olarak değerlendirilmesi gerekeceğinden davanın reddine karar verilmiş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından da aynı gerekçelerle davacının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

2918 sayılı KTK'nun hükümlerine göre; trafik kaydı "işleteni" kesin olarak gösteren bir karine değilse de, onun kim olduğunu belirleyen güçlü bir kanıt niteliğindedir. Ancak, trafik kaydına rağmen işletenliğin 3. kişi üzerinde bulunmasını engelleyen bir yasa hükmü yoktur. Aynı yasanın 3. maddesinde, "İşleten: Araç sahibi olan veya mülkiyeti muhafaza kaydıyla satışta alıcı sıfatıyla sicilde kayıtlı görülen veya aracın uzun süreli kiralama, ariyet veya rehin gibi hallerde kiracı, ariyet veya rehin alan kişidir. Ancak, ilgili tarafından başka bir kişinin aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili tasarrufu bulunduğu ispat edilirse, bu kimse işleten sayılır." şeklinde tanımlanmıştır. Aynı Kanun'un 85. maddesinde ise, "Bir motorlu aracın işletilmesi bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına yahut bir şeyin zarara uğramasına sebep olursa, motorlu aracın bir teşebbüsün unvanı veya işletme adı altında veya bu teşebbüs tarafından kesilen bilet ile işletilmesi halinde, motorlu aracın işleteni ve bağlı olduğu teşebbüsün sahibi, doğan zarardan müştereken ve müteselsilen sorumlu olurlar." hükmüne yer verilmiştir.

Dosya kapsamından dava dışı eş adına kayıtlı aracın karıştığı trafik kazası sırasında davacı yolcu konumunda olup, aracın maliki olmadığı gibi, kira, ariyet veya rehin gibi nedenlerle de işleten konumunda değildir. Bu durumda işin esasına girilerek, davacının meydana gelen trafik kazası nedeni ile sürekli iş göremezliğe uğrayıp uğramadığı değerlendirilmek sureti ile sonuca gidilmesi gerekirken, davanın reddine karar verilmesi hatalıdır..." gerekçesiyle karar oy çokluğuyla bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile önceki karar gerekçesi genişletilmek suretiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin ilâm başlığında belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde; müvekkilinin işleten sıfatına haiz olmadığını, kusur, maluliyet oranı ve hükmedilecek tazminat miktarının belirlenmesi amacıyla işin esasına girilerek sonucuna göre karar verilmesi gerektiğini ileri sürerek hükmün bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olay bakımından yolcu konumunda olup tek taraflı trafik kazasında yaralanan davacının aynı zamanda kazaya konu aracın işleteni de olduğunun kabul edilip edilemeyeceği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) 54. maddesi,

2. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun (KTK) 3, 85, 86, 88, 89... vd. maddeleri,

3. Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Genel Şartları.

2. Değerlendirme

1. Karayolları Trafik Kanunu’nun 85/1. maddesine göre; bir motorlu aracın işletilmesi bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına yahut bir şeyin zarara uğramasına sebep olursa, motorlu aracın bir teşebbüsün unvanı veya işletme adı altında veya bu teşebbüs tarafından kesilen biletle işletilmesi hâlinde, motorlu aracın işleteni ve bağlı olduğu teşebbüsün sahibi, doğan zarardan müştereken ve müteselsilen sorumlu olurlar. Kanun’un 91. maddesi ile işletenlerin bu madde uyarınca sorumluluklarının karşılanmasını sağlamak üzere malî sorumluluk sigortası yaptırmaları zorunlu tutulmuştur. Aynı maddenin 5. fıkrasında da “İşleten ve araç işleticisi teşebbüsün sahibi, aracın sürücüsünün veya aracın kullanılmasına katılan yardımcı kişilerin kusurundan kendi kusuru gibi sorumludur” amir hükmüne yer verilmiştir. Kanun bu madde ile zarardan öncelikle araç işletenini sorumlu tuttuğundan ilk olarak zarara sebep olan araç işleteninin belirlenmesi gerekmektedir.

2. İşleten; KTK’nın 3. maddesinde; “Araç sahibi olan veya mülkiyeti muhafaza kaydıyla satışta alıcı sıfatıyla sicilde kayıtlı görülen veya aracın uzun süreli kiralama, ariyet veya rehni gibi hallerde kiracı, ariyet veya rehin alan kişi” olarak tanımlanmış; ancak ilgili tarafından başka bir kişinin aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili tasarrufu bulunduğu ispat edildiği takdirde bu kişinin de işleten sayılacağı belirtilmiştir.

3. Araç sahibi, aracı için adına yetkili idare tarafından tescil belgesi verilmiş ya da sahiplik veya satış belgesi düzenlenmiş kişidir. Gerçek işleten, kural olarak aracın sahibi olup, genel hayat tecrübelerine göre aynı zamanda onun zilyetliğine de sahiptir. Ancak her zilyet araç işleteni olmadığı gibi her araç sahibi de zilyet ya da işleten olmayabilir. Trafik kaydı ve araç tescil belgesi mülkiyet ilişkisinin belirlenmesinde sadece bir karine fonksiyonuna sahiptir. İşletme ilişkisiyle mülkiyet ilişkisi ve vazülyetlik ilişkisi tamamen birbirinden farklıdır (doktrindeki bir esere atıf). Bu karine işletenin kim olduğunu gösteren mutlak bir karine olmayıp, işletenin kim olduğunu belirleyen güçlü bir delil niteliğindedir. Bu nedenle KTK'da işleten ve araç sahibi ayrı ayrı tanımlanmıştır.

4. Karayolları Trafik Kanunu'nun 3. maddesinde işletenin tanımı yapılırken şekli ölçüt değil maddi ölçüt esas alındığından işletenin belirlenmesinde; araç üzerinde kurulan fiili hâkimiyet, araçtan ekonomik yararlanma, aracı kendi hesabına işletme, aracın masraf ve rizikolarına katlanma ilişkisi esas alınır. Özellikle aracın trafiğe sokulmasına veya trafikten çekilmesine, bakılmasına, muhafazasına, kim tarafından, nasıl ve hangi amaçla kullanılması gerektiğine karar verme yetkisi, fiili hâkimiyeti oluştururken; bir aracın masraf ve tehlikelerini üstlenme ise, onun donatım, bakım ve işletme giderlerini, vergi ve sigorta primlerini ödemeyi ifade etmektedir. Özellikle aracın yakıt, onarım, yağ, garaj ile diğer parça ve ihtiyaçlarını karşılamak için harcanan paralar, giderler arasında sayılabilir (doktrindeki bir esere atıf). Yargıtayın sapma göstermeyen yerleşik uygulaması da bu yöndedir.

5. Bazı kişiler ise yukarıda açıklanan işleten kavramının unsurlarını taşımadığı hâlde Kanun gereğince işleten gibi sorumlu tutulmuştur. Farazi işleten olarak tanımlanan bu kişiler; motorlu araçlar ile ilgili mesleki faaliyette bulunanlar (KTK, m. 104), motorlu araçlar ile ilgili yarış düzenleyenler (KTK, m. 105) aracı çalan ya da gasp eden kişiler (KTK, m. 107) olarak sıralanabilir.

6. İşleten sıfatının belirlenmesinde; araç üzerinde fiili hâkimiyet ve ekonomik yararlanma unsurlarının birlikte bulunması ve fiili hâkimiyetin uzun süreli olması gerekmektedir. Uzun süre kavramı, belirli bir gün sayısı ile sınırlı olmayıp, her somut olayın özelliğine göre ayrıca değerlendirilir. Ayrıca bu konuda getirilecek delillerin üçüncü kişileri bağlayabilecek nitelikte ve güçte olması, özellikle zarara uğrayanların haklarına halel getirecek bir sonuç yaratmaması şarttır. O hâlde; kısa süreli olmamak kaydıyla, araç herhangi bir sebeple yararlanılması için bir başka kimseye devredildiğinde artık üzerindeki fiili hâkimiyetin ortadan kalkması, bu sebeple ekonomik yönden de bir yararlanma olanağının da bulunmadığı durumlarda, o aracı kaza sırasında fiili hâkimiyeti altında bulunduran ve ondan iktisaden yararlanan kimse işleten sıfatıyla meydana gelen zarardan sorumlu tutulacak, araç maliki sorumlu tutulamayacaktır. Örneğin, aracı uzun süreli kiralayan kiracı işleten sıfatını kazanacak, araç malikine husumet yöneltilemeyecek, ona yöneltildiğinde ise davanın husumet nedeniyle reddine karar verilecektir. Burada verilen ret kararı borcun olmadığına dair bir ret kararı olmayıp, davalının borçlu sıfatına (taraf sıfatına) sahip olmadığına ilişkin verilen ret kararı olduğu unutulmamalıdır.

7. Husumet (taraf sıfatı), bir usul hukuku sorunu olmayıp, davaya konu edilen subjektif hakkın özüne ilişkin bir maddi hukuk sorunudur. Bir davada taraf olarak gösterilen kişiler, taraf ve dava

ehliyetine ve davayı takip yetkisine sahip olsalar bile, taraflardan birinin o davada gerçekten davacı ve davalı sıfatı yoksa, davanın esası hakkında karar verilemeyeceğinden dava sıfat yokluğundan (husumetten) reddedilir. Taraf sıfatı bir dava şartı değildir. Taraf sıfatı, davada taraf olarak görünen kişiler arasında dava konusu hakkın doğumuna engel olduğu için def'i değil, yargılamanın her aşamasında ileri sürülebilmesi mümkün ve mahkemece de kendiliğinden nazara alınması zorunlu olan bir olgudur. Bir başka anlatım ile taraf sıfatının araştırılması, bir maddi hukuk ilişkisidir (doktrindeki bir esere atıf).

8. Yukarıda değinildiği üzere taraf sıfatının araştırılması, bir maddi hukuk ilişkisinde tarafların o hak ile ilişkisinin olup olmadığının belirlenmesi anlamına gelir. Dava konusu şey üzerinde kim ya da kimler hak sahibi ise, davayı bu kişi veya kişilerin açması ve kime karşı hukuki koruma isteniyor ise o kişi veya kişilere davanın yöneltilmesi gerekir. Bir kimsenin davacı veya davalı sıfatına sahip olup olmadığı tıpkı hakkın mevcut olup olmadığının tayininde olduğu gibi maddi hukuka göre belirlenir. Taraf sıfatının bu anlamda önemli özelliği ise, def'i değil itiraz niteliğinde olması nedeniyle taraflarca süreye ve davanın aşamasına bakılmaksızın her zaman ileri sürülebileceği ve taraflar ileri sürmemiş olsalar bile mahkemece resen nazara alınmasıdır.

9. Karayolları Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası, motorlu bir aracın karayolunda işletilmesi sırasında bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına yahut bir şeyin zarara uğramasına neden olunması hâlinde, o aracı işleten kişinin zarara uğrayanlara karşı olan sorumluluğunu belirli limitler halinde karşılamayı amaçlayan yapılması Kanun gereği zorunlu olan sorumluluk sigortası türü olup, anılan sigorta bir pasif sigortası olduğu gibi aynı zamanda zarar sigortası niteliğini de taşımaktadır (doktrindeki bir esere atıf).

10. Kazanın meydana geldiği ve davanın açıldığı tarihte yürürlükte olan Karayolları Zorunlu Malî Mesuliyet Sigortası Genel Şartları'nın A-1. maddesinde de; "Sigortacı, poliçede tanımlanan motorlu aracın işletilmesi sırasında, bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına veya bir şeyin zarara uğramasına sebebiyet vermiş olmasından dolayı, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'na göre işletene düşen hukuki sorumluluğu, zorunlu sigorta limitlerine kadar temin eder" hükmüyle sözleşmenin kapsamı ve amacı net olarak belirlenmiş, tazminat kapsamında kalan hususlar da A-6. maddede sayılarak "İşleten tarafından ileri sürülecek tazminat talepleri" sigorta teminatı kapsamı dışında bırakılmıştır.

11. Görüldüğü gibi karayolları zorunlu malî mesuliyet sigortasında, sigorta ettirenin zarar verdiği kişi, sigorta sözleşmesinin tarafı olmadığı hâlde bu sigortadan yararlanmaktadır (doktrindeki bir esere atıf). Zira zorunlu trafik sigortası motorlu araç işleteninin KTK'nın 85/1. maddesinde yer alan üçüncü kişilere karşı sorumluluğunu belirlenen limitler dahilinde üstlenir. Bu nedenle zarar görenler, bu zararın giderilmesi amacıyla, araç işletenine karşı KTK hükümlerine göre başvuru hakkına sahip değilse, zarar verene ait aracın trafik sigortacısına da başvuramayacaktır. İlgililerin, sigortalının sorumluluk riski kapsamında olmayan tazminat talepleri sigorta teminatı kapsamına dâhil değildir.

12. Uyuşmazlığın çözümünde üzerinde durulması gereken bir başka konu da alacaklılık ve borçluluk sıfatlarının birleşmesi olgusunun hukuki sonuç ve mahiyetine ilişkindir: 6098 sayılı Türk

Borçlar Kanunu'nun (TBK) "Birleşme" başlıklı 135. maddesi;

"Alacaklı ve borçlu sıfatlarının aynı kişide birleşmesiyle borç sona erer. Ancak, üçüncü kişilerin alacak üzerinde önceden mevcut olan hakları birleşmeden etkilenmez.

Birleşme geçmişe etkili olarak ortadan kalkarsa, borç varlığını sürdürür.

Taşınmaz rehni ve kıymetli evraka ilişkin özel hükümler saklıdır." hükmüne haizdir.

13. Kural olarak, hukuken geçerli bir borç ilişkisinin bulunabilmesi için alacaklı ve borçlu olmak üzere iki tarafın varlığı aranmaktadır. Bu ilkenin doğal sonucu ise alacaklısı ve borçlusu aynı olan bir borç ilişkisinin düşünülemeyeceğidir. Aksi düşünce, bir kimsenin kendi alacağının borçlusu olması sonucunu doğurur ki, bunun kabulüne olanak bulunmamaktadır.

14. Alacaklı ve borçlu sıfatının aynı kişide birleşmesine yol açan olay, hukuksal işlemden doğabileceği gibi kanundan da doğabilir. Birleşmenin söz konusu olabilmesi için alacak ve borcun aynı mal varlığına dahil olması gerekir. Birleşmenin hukukî sonucu ise, alacak ve borcun kural olarak sona ermesidir. Nitekim aynı ilkeler Hukuk Genel Kurulunun 15.04.2011 tarihli ve 2011/17-13 E., 2011/191 K. sayılı kararında da benimsenmiştir.
15. Somut olayda, davacının araçta yolcu iken meydana gelen trafik kazasında yaralandığı, üçüncü kişi konumunda olduğundan zorunlu mali sorumluluk sigorta şirketinin zarardan sorumlu olduğu ileri sürülmüş, davalı ... ise talebin teminat dışı olduğunu belirterek davanın reddini savunmuştur.

16. Araç sahibi olan dava dışı sigortalı ...'ın 17.07.2020 tarihli şikâyet dilekçesinde, aracın 06.03.2020 tarihinde satın alınarak adına tescil edildiğini, bu tarihten kısa bir süre sonra eşi (davacı) ile ayrılma kararı aldıklarını, rızası bulunmamasına rağmen eşinin evden ayrılırken aracın anahtarlarını da zorla aldığını ve aracı götürdüğünü, tüm çabalarına rağmen aracı kendisine teslim etmediğini, ayrı yaşadıklarını, yaklaşık dört aydır aracı teslim almaya çalıştığını, (davacının) alkollü araç kullanan biri olduğunu ve herhangi bir kaza durumunda araç maliki olarak sorumlu tutulmak istemediğini belirterek aracın adli makamlar yoluyla kendisine teslim edilmesi yönünde işlem yapılmasını talep ettiği anlaşılmaktadır. ...'ın bu şikâyetinden yaklaşık bir buçuk ay sonra 06.09.2020 tarihinde davaya konu kaza gerçekleşmiş ve davacı kazaya ilişkin kolluktaki ifadesinde aracın kendisine ait olduğunu bildirip kazadan önce sürücü ... ile birlikte alkol aldıklarını ifade etmiştir.

17. Dosya kapsamından olayın güveni kötüye kullanma kapsamı dışında değerlendirilmesi gerektiği, dava konusu olayda dava dışı araç sahibinin maliki olduğu aracın kendi izin ve rızası dışında bulunduğu yerden alınıp götürüldüğü, sonrasında araç üzerinde fiili hakimiyet kuramadığı ve ekonomik yönden de yararlanma olanağının olmadığı, rıza dışında alındığının sabit olduğu, araç sahibinin, izinsiz kullanımı ve kendince muhtemel gördüğü zararın oluşunu engellemek adına durumu adli makamlara bildirerek gerekli dikkat ve özeni gösterip makul sayılabilecek tüm önlemleri de aldığı, dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler ile davacı ve dava dışı kişilerin ifadelerinin dava dışı ...'ın iddiası ile uyumlu olduğu, davacının da soruşturma aşamasında aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili hakimiyet kurduğu yönünde beyanda bulunduğu sabittir. Mevcut bu durum karşısında KTK'nın 85/1. maddesi

uyarınca davacının işleten olarak, kendi sorumluluğunu üstlenen davalı zorunlu trafik sigortacısından tazminat talebinde bulunması mümkün değildir. Zira, trafik sigortası, üçüncü kişilerin zararlarını karşılamakla yükümlü olup, işleten aynı zamanda üçüncü kişi olamaz. Davaya konu talep, içeriği açıklanan poliçe eki genel şartlar gereğince teminat dışında bulunmaktadır. Açıklanan tüm bu nedenlerle; davacının, KTK'nın 85/1. maddesi uyarınca işleten sıfatıyla kendi sorumluluğunu üstlenen zorunlu trafik sigortacısından talepte bulunması olanaklı olmadığından davanın reddine dair verilen karar yerindedir.

18. Hâl böyle olunca İlk Derece Mahkemesince verilen direnme kararı usul ve yasaya uygun olduğundan direnme kararı onanmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının ONANMASINA,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, karardan bir örneğin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

06.05.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.